

بررسی وضعیت آلودگی میکروبی ماهی سی‌بس آسیایی (calcarifer Lates) به ویبریوزیس در قفس‌های پرورشی

فریدون حسنی^{۱*}، طاهره عیباوی^۱، مجتبی علیشاهی^۲، علی طاهری میرقائد^۳، بهادر خوش بیان^۴، امین اسدی امیرآبادی^۵

۱. دانشجوی D.Ph بهداشت آبیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

۲. استاد گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

۳. دانشیار گروه علوم بهداشت و بیماری آبیان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران، تهران

۴. دانشجوی دکتری حرفه ای دامپزشکی و عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، بابل، ایران

۵. کارشناس ارشد بهداشت آبیان و مسئول تحقیق و پژوهش شرکت فردانه، شهرکرد

FredunHassani@Yahoo.com

چکیده: ماهی سی‌بس آسیایی (calcarifer Lates) متعلق به خانواده (Latidae)، یکی از بهترین ماهیان دریایی پرورشی دنیا به شمار می‌رود. این ماهی آنادروموس بوده و قابلیت سازگاری در هر دو محیط آب شور و شیرین را دارد (al et Paterson, ۲۰۰۳). عمده پراکنش این ماهی در بسیاری از مناطق حاره و نیمه‌حاره، اقیانوس هند، اطلس، شمال استرالیا و جنوب شرقی آسیا است (Whitehead, ۱۹۸۴). ماهی سی‌بس آسیایی به‌عنوان یک گونه پرورشی به‌تازگی وارد کشور شده است، این گونه از یک‌سو دارای اهمیت پرورشی، اقتصادی و بازارپسندی بالایی است و از سوی دیگر با توجه به توانایی تحمل دامنه گسترده شوری می‌تواند به‌عنوان یک گونه پرورشی مناسب به منابع آب‌های شیرین معرفی شود. در صنعت پرورش ماهی سی‌بس یا باراموندی یکی از بیماری‌های شایع ویبریوزیس است که ناشی از باکتری‌های جنس ویبریو بویژه ویبریو هارویی و ویبریو آئینولیتیکوس (سویه‌های آب‌های مناطق گرم) می‌باشد که هر ساله خسارت سنگینی به اقتصاد تولید این ماهی وارد می‌کند. بیماری ناشی از آلودگی با باکتری‌های خانواده ویبریوناسه به‌عنوان عفونت فرصت طلب شناخته شده است. پاتوژن ممکن است به‌عنوان یک فلور نرمال ارتباط نزدیکی با میزبان داشته باشد و اگر سیستم دفاعی میزبان دچار نقص شود این میکروفلور طبیعی بصورت یک پاتوژن فرصت طلب درمی‌آید. در یک نمونه بررسی از ماهیان یک سیستم پرورشی، ماهیان به‌ظاهر آلوده و زنده با علائمی نظیر زخم‌های جلدی و شنای غیرعادی مورد نمونه‌گیری قرار گرفت. در ابتدا از کلیه قدامی و مغز در شرایط کاملاً استریل و کنار شعله با لوپ روی محیط کشت TSA نمک‌دار (۳/۵ درصد) کشت خطی داده شد سپس به مدت ۲۴ ساعت در انکوباسیون نگهداری شد و بعد از این مدت از کلنی‌های رشد کرده بر روی محیط کشت تست کاتالاز و اکسیداز و رنگ‌آمیزی گرم انجام و نتیجه بررسی انجام شده حاکی از کاتالاز مثبت، اکسیداز مثبت و گرم‌منفی بود، شکل باکتری در زیر میکروسکوپ نیز کوکوباسیلوس مشاهده شد. تطبیق علائم ظاهری ماهیان آلوده و تست‌های انجام شده با جدول خصوصیات بیوشیمیایی باکتری جنس ویبریو بیشترین احتمال از وقوع ویبریوزیس را نشان داد، در هر حال قطعی‌ترین روش شناسایی نوع باکتری انجام آزمایش PCR است. کلمات کلیدی: ماهی، سی‌بس آسیایی، باکتری، ویبریوزیس